Lietas arhīva Nr. CA-0093-22
ECLI:LV:LAAT:2022:0506.C68295821.34.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2022. gada 6.maijā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis referents Ilmārs Stivriņš,
tiesnese Valentīna Sokolova,
tiesnese Valentīna Lohova
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par ieguldījuma atsevišķā mantā 28 300 EUR piedziņu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 5. janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ iesniedza tiesā prasību pret /pers. B/ un, pamatojoties uz Civillikuma 101., 2389. pantu, lūdza piedzīt no atbildētājas viņa veikto ieguldījumu atbildētājas atsevišķā mantā 28 300 EUR.

[1.1] Prasības pieteikumā un grozījumos norādīts, ka puses laika posmā no 2002. gada līdz 2018. gada rudenim dzīvoja faktiskā kopdzīvē. Ievērojot to un faktu, ka kopdzīvē ir dzimusi meita /pers. C/, prasītājs līdz pušu kopdzīves pārtraukšanai 2018. gada rudenī, kam iniciatore bija atbildētāja, uzskatīja atbildētāju par savu tuvinieku un nodeva viņas rīcībā naudas līdzekļus gan ar mērķi nodrošināt viņas ikdienas nepieciešamības, gan nodrošināt ģimenes intereses kopumā, kas, tostarp, iekļāva darbības, saistītas ar nekustamo īpašumu iegādi ģimenes mājvietas nodrošināšanai un ģimenes attīstībai ilgtermiņā.

[1.2] Pušu faktiskās kopdzīves laikā, izlietojot prasītāja atsevišķu mantu – naudas līdzekļus, atbildētāja uz sava vārda iegādājās vairākus dzīvokļu īpašumus /adrese/, un zemes gabalu /adrese B/, kuru bija ieplānots izlietot kopīgas mājvietas celtniecībai.

Prasītājs, nolūkā uzkrāt naudas līdzekļus zemes iegādei ģimenes kopīgā mājokļa celtniecībai, vairākus gadus veica pārskaitījumus uz atbildētājas bankas norēķinu kontu, taču 2018. gada rudenī, dažus mēnešus pēc zemes īpašuma iegādes, atbildētāja nolēma pārtraukt kopdzīvi un visu mantu, tostarp, par prasītāja līdzekļiem iegādātos visus nekustamos īpašumus, paturēja savā īpašumā.

Atbildētāja nevar lietot prasītāja mantu, jo viņš šādu piekrišanu nav devis, naudas līdzekļi bija piešķirti tikai konkrētam mērķim – faktiskās ģimenes interešu nodrošināšanai, tādēļ pēc faktiskās kopdzīves izbeigšanas netiek izmantoti šī mērķa sasniegšanai un ir jāatgriež. Atbildētāja nav atgriezusi prasītājam viņa nodotos naudas līdzekļus, bet izlietojusi un vairojusi savu atsevišķu mantu. Tā, piemēram, 2021. gada 31. martā atbildētāja pārdevusi nekustamo īpašumu /adrese B/.

Pārskaitījumu veikšanu atbildētājai laika periodā no 2016. gada 18. janvāra līdz 2018. gada 9. oktobrim apliecina bankas konta izraksti.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos prasību neatzina un lūdza noraidīt šādu apsvērumu dēļ.

Dzīvojot nereģistrētā laulībā, puses viena par otru gādāja, kopīgi rūpējās par ģimenes labklājību, tām bija kopīgs ģimenes budžets, kopīga mājsaimniecība un bērns. Lai nodrošinātu ģimeni ar finansējumu un atbildētājai uzturu, prasītājs pārskaitīja atbildētājai naudu. Pretēji prasības pieteikumā norādītajam, starp pusēm nekad nav bijusi vienošanās par minēto naudas līdzekļu atgriešanu un ka atbildētāja nevarētu tos lietot. Šāds apgalvojums ir pretrunā faktam, ka puses dzīvoja kopīgā saimniecībā un pats prasītājs piedalījās to izlietošanā.

Konkrētie lietas apstākļi, tostarp fakts, ka prasītājs naudas līdzekļus pārskaitīja atbildētājai, dzīvojot ģimenes attiecībās, izslēdz iespēju atprasīt naudas līdzekļus saskaņā ar Civillikuma 2389. pantu, jo naudas summa, kuru prasītājs atprasa no atbildētājas, ir nonākusi atbildētājas mantā paša prasītāja labprātīgas rīcības rezultātā, nodrošinot laulāto dzīves kopību.

[3] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 5. janvāra spriedumu /pers. A/ prasība noraidīta. Tiesa nosprieda piedzīt no prasītāja atbildētājas labā ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1400 EUR.

Spriedumā norādīts šāds pamatojums.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka saskaņā ar bankas konta izdrukām prasītājs laika periodā no 2016. gada 18. janvāra līdz 2018. gada 9. oktobrim trīspadsmit maksājumos, kuros norādīti maksājumu mērķi, ieskaitījis atbildētājas bankas norēķinu kontā 28 300 EUR.

[3.2] Civillikuma 101. pantā noteikts, ja viens laulātais, pārvaldot otra laulātā mantu, taisījis no savas mantas nepieciešamus izdevumus, tad viņš tikai pēc pārvaldības izbeigšanās var prasīt no pēdējā, lai šos izdevumus atlīdzina, ciktāl tie nav jāsedz viņam pašam.

Civillikuma 2389. pants noteic, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

[3.3] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secināja, ka prasītāja 2016. gadā 18. janvārī, 11. februārī, 2017. gadā 22. novembrī, 23. novembrī, 2018. gadā 8. jūnijā, 31. jūlijā un 9.oktobrī veiktie naudas līdzekļu pārskaitījumi, kuros kā maksājumu mērķis norādīts – uzturlīdzekļu samaksa, izdevumi braucienam uz laukiem vai papildināts atbildētājas bankas norēķinu konts, nav atzīstami ne par naudas līdzekļiem, kurus prasītājs bez jebkāda pamata ir nodevis atbildētājai, ne arī par nepieciešamiem izdevumiem, pārvaldot otra laulātā mantu, jo maksājumu periodā puses dzīvoja faktiskā kopdzīvē, tas ir, veda kopīgu saimniecību un kopīgi audzināja pušu 2011. gadā dzimušo meitu.

Prasības pieteikuma precizējumos ir norādīts, ka atbildētājai pārskaitītie naudas līdzekļi tika piešķirti konkrētam mērķim – faktiskās ģimenes interešu nodrošināšanai, un prasītājs nevar apgalvot, ka tie netika atbilstoši izlietoti, tādēļ nav pamata tos atprasīt.

[3.4] Tiesa konstatēja, ka prasītāja 2016. gadā: 12. aprīļa, 15. aprīļa, 3. jūnija un 8. jūnija maksājumos norādīts, ka naudas līdzekļus par kopējo summu 9800 EUR prasītājs pārskaita atbildētājai ar mērķi – krāt priekš zemes.

Tiesa, iepazīstoties ar atbildētājas iesniegtajām bankas konta izdrukām par maksājumiem 2016. gadā: 3., 27., un 28. jūnijā, 8. decembrī; 2017. gadā: 28. augustā, 10. janvārī un 13. martā, atzina par pierādītu, ka atbildētāja ir pārskaitījusi prasītājam naudas līdzekļus kopsummā 9870 EUR. Visos maksājumos izdarīta atsauce, ka maksājumi tiek veikti ar mērķi: konta papildināšana, pārskaitījums, ieskaitījums. Tie pierāda, ka atbildētāja ir

atmaksājusi prasītājam viņai nodotos naudas līdzekļus, kurus prasītājs ir pārskaitījis ar mērķi – krāt priekš zemes.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192. pantu tiesa norādīja, ka lietā ir vērtējams tikai konkrētais prasījums par pieprasīto naudas līdzekļu atmaksu. Ja prasītājs uzskata, ka pastāv kādi citi neatmaksāti maksājumi, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 1. pantu viņam ir tiesības vērsties tiesā savu aizskarto interešu aizsardzībai.

[3.5] Tiesa atzina par noraidāmu arī prasījumu piedzīt no atbildētājas zemes nodokļa maksājumu kopsummā 550 EUR, jo esot kopdzīvē ar atbildētāju un labprātīgi nododot viņai naudas līdzekļus ģimenes izdevumu segšanai, tostarp, nodokļu samaksai par īpašumu, kurā prasītājs ar viņu dzīvoja, prasītājam nav tiesiska pamata tos atprasīt, tā kā arī viņš pats to lietoja.

[4] Prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību, norāda, ka pārsūdz spriedumu daļā, kurā noraidīts prasījums par 9800 EUR piedziņu no atbildētājas, pamatojoties uz 2016. gadā: 12. un 15. aprīļa, 3. un 8. jūnija maksājumiem ar mērķi atbildētājai iegādāties nekustamo īpašumu – zemi /adrese/, un par 500 EUR piedziņu, pamatojoties uz 2016. gada 17. marta un 5. aprīļa maksājumiem ar mērķi – zemes nodokļu nomaksai par zemi /adrese/, kā arī par tiesāšanās izdevumu piedziņu, un lūdz piedzīt no atbildētājas šos veiktos ieguldījumus viņas atsevišķajā mantā.

Uzskata, ka tiesas vērtējumi nav motivēti, ir tendenciozi, vienu pusi diskriminējoši, tiesa atsaukusies uz neesošiem faktiem un nepierādītiem apstākļiem, pilnībā ignorējusi institūciju un speciālistu atzinumus, vienas puses viedokli atzinusi par patiesībai atbilstošu, nonicinot otras puses paskaidrojumus.

[4.1] Prasītājs pilnībā atkārto iepriekš prasības pieteikuma grozījumos izklāstītos apstākļus, ka ir nodevis atbildētājas rīcībā savu atsevišķo mantu – naudas līdzekļus, atbildētāja nav apstrīdējusi, ka tie saņemti, naudas līdzekļi bija domāti ģimenes kopīgo interešu nodrošināšanai, bet pēc kopdzīves pārtraukšanas atbildētāja tos izlieto tikai savās interesēs, vairojot savu mantu, tādēļ tie jāatgriež.

[4.2] No tiesas norādītā sprieduma nepārsūdzētajā daļā izriet, ka tiesa vērtēja maksājuma mērķī norādīto, proti, ja maksājums veikts konta papildināšanai, tad šie izdevumi uzskatāmi par ģimenes faktisko izdevumu segšanu un nav piedzenami no atbildētājas prasītāja labā. Tātad apstākļos, kad prasītājs ir veicis maksājumus ar mērķi – papildināt kontu, neprecīzi norādot mērķi, tiesa tos vērtēja kā ģimenes kopīgos izdevumus faktiskās ģimenes kopīgo vajadzību nodrošināšanai.

Savukārt spriedumā pārsūdzētajā daļā, vērtējot atbildētājas identisku rīcību, pārskaitot uz prasītāja kontu līdzekļus, norādot – konta papildināšanai, tiesa piemērojusi citus vērtēšanas kritērijus, ar to saprotot – parāda atdošanu, ar ko pārkāpta Civilprocesa likuma 9. pantā noteiktā pušu līdztiesība.

Līdz ar to no lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja, tieši tāpat kā prasītājs tiesas vērtējumā, ir papildinājusi prasītāja kontu ģimenes kopīgo vajadzību nodrošināšanai un nav pamata uzskatīt, ka viņa būtu atgriezusi prasītājam viņa ieskaitītos naudas līdzekļus zemes iegādei, jo atbildētājas norādītajā maksājuma mērķī nav ietverta informācija par parāda atdošanas faktu.

[4.3] Tiesas norāde, ka prasītāja veiktais nodokļu maksājums par atbildētājas zemes īpašumu esot ģimenes kopīgo interešu nodrošināšana, ir tiešā pretrunā ar tiesas iepriekš norādīto attiecībā uz zemes īpašuma iegādi. Ja tiesa uzskata, ka atbildētājai bija pamats atgriezt par zemes iegādi nodotos naudas līdzekļus, tad identiski apsvērumi piemērojami arī attiecībā uz nodokļu nomaksu par nekustamo īpašumu.

[4.4] Tiesa noraidīja prasītāja lūgumu izprasīt VSAA informāciju par atbildētājas ienākumiem, kas varētu pierādīt apstākli, ka atbildētājai nav bijuši personīgi ienākumi tādā apmērā, lai vispār varētu atgriezt no saviem naudas līdzekļiem prasītāja nodotos naudas līdzekļus.

No pierādījumiem lietā izriet, ka prasītājs ir nodevis atbildētājas rīcībā ievērojamus naudas līdzekļus, kas būtiski pārsniedz celtās prasības summu, no kā izriet, ka atbildētāja ir nevis ieskaitījusi prasītājam viņai piederošos naudas līdzekļus, bet atskaitījusi atpakaļ iepriekš viņai nodotos naudas līdzekļus.

[5] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasītāja apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

[5.1] Kopdzīves laikā, rūpējoties vienam par otru, dzīvojot kopīgā dzīvesvietā, puses veidoja kopīgu budžetu, plānoja izdevumus. Ne tikai prasītājs nodeva atbildētājas rīcībā naudas līdzekļus, bet arī atbildētāja tos nodeva prasītāja rīcībā gan kopīgas saimniecības vešanai, gan aizdodot.

Laika posmā no 2016. gada janvāra līdz 2018. gada jūlijam prasītāja atbildētājai pārskaitītie naudas līdzekļi liecina par pušu saskaņotu rīcību un norunu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu un izlietošanu. Tas izslēdz iespēju konstatēt, ka atbildētāja ieguvusi prasītāja mantu vai iedzīvojusies uz viņa rēķina bez tiesiska pamata, vai apņēmusies naudas līdzekļus atmaksāt.

Neapšaubāmi, starp pusēm pastāvēja savstarpēja uzticēšanās un pilnīga izpratne par naudas līdzekļu apriti, tādēļ pārskaitījumos norādītā informācija ne vienmēr saturēja skaidru un nepārprotamu mērķi vai uzdevumu.

[5.2] Lietā neizpildās nosacījums, ka atprasāmais priekšmets – naudas līdzekļi ir neattaisnoti ieplūduši atbildētājas mantā un radījuši viņas mantas neattaisnotu pieaugumu, tādēļ nav pamata Civillikuma 2389. panta piemērošanai.

Atbildētāja iebilst prasītāja apgalvojumam, ka laika posmā no 2016. gada 12. aprīļa līdz 2016. gada 8. jūnijam prasītāja pārskaitītie naudas līdzekļi 9800 EUR ar mērķi zemes iegādei ir izmantoti nekustamā īpašuma /adrese B/, zemes iegādei. No zemesgrāmatas nodalījuma redzams, ka atbildētāja šo nekustamo īpašumu ieguvusi, pamatojoties uz 2018. gada 2. augustā noslēgto pirkuma līgumu. Tā iegādē nav izmantoti prasītāja ar mērķi zemes iegādei pārskaitītie naudas līdzekļi, jo tie atmaksāti prasītājam līdz zemes iegādei.

Laika posmā no 2016. gada līdz 2018. gada martam atbildētāja ir pārskaitījusi prasītājam 26 155 EUR, maksājumos norādot dažādus mērķus. Šie pierādījumi lietā izslēdz prasītāja apgalvojumu, ka viņa veiktie naudas pārskaitījumi ir uzkrāti īpašuma iegādei un viņam ir pamats tos atprasīt.

Tā kā atbildētāja ir atmaksājusi prasītājam naudas līdzekļus, kuri veikti ar mērķi zemes iegādei, tad nav konstatējams prasītāja ieguldījums zemes gabala /adrese/, iegādē un nav atprasījuma tiesiska pamata ne no netaisnas iedzīvošanās, ne no ģimenes tiesisko attiecību satura.

[5.3] Puses kopdzīves laikā dzīvoja atbildētājai piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese A/, tādēļ prasītāja atbildētājai 2016. gadā pārskaitītie naudas līdzekļi zemes nodokļa samaksai 550 EUR ir izlietoti šī nekustamā īpašuma nodokļu apmaksai. Prasītājs šos naudas līdzekļus ir devis labprātīgi, tas uzskatāms par viņa ieguldījumu kopīgās dzīves vietas uzturēšanai, un viņš, to izmantojot, guvis labumu.

[5.4] Pirmās instances tiesa pamatoti noraidīja prasību pilnā apjomā un piedzina no prasītāja atbildētājas labā visus tiesāšanās izdevumus.

Motīvu daļa

[6] Novērtējot rakstveida pierādījumus lietā un apelācijas sūdzības argumentus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība un prasība apmierināma daļēji.

[6.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426. panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Apelācijas instance izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

[6.2] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022. gada 5. janvāra spriedumu /pers. A/ prasība noraidīta pilnībā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi visus lietas apstākļus kopvērtējumā ar pušu sniegtajiem paskaidrojumiem un nepamatoti noraidījusi prasību daļā par 9800 EUR piedziņu.

[6.3] Prasītājs pārsūdz spriedumu daļā, kurā noraidīts prasījums par 9800 EUR piedziņu no atbildētājas, pamatojoties uz 2016. gadā: 12. un 15. aprīļa, 3. un 8. jūnija maksājumiem ar mērķi atbildētājai iegādāties nekustamo īpašumu – zemi /adrese/, un par 500 EUR piedziņu, pamatojoties uz 2016. gada 17. marta un 5. aprīļa maksājumiem ar mērķi – zemes nodokļu nomaksai par zemi /adrese/.

Spriedums pārējā prasības daļā par naudas līdzekļu piedziņu no /pers. B/ nav pārsūdzēts, stājies likumīgā spēkā, kādēļ apelācijas instances tiesā

netiek pārskatīts.

[6.4] Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka lietā iesniegtās atbildētājas bankas konta izdrukas par maksājumiem 2016. gadā: 3., 27., un 28. jūnijā, 8. decembrī; 2017. gadā: 28. augustā, 10. janvārī un 13. martā, pierāda, ka atbildētāja ir atmaksājusi viņai nodotos naudas līdzekļus prasītājam kopsummā 9870 EUR.

[6.5] No lietas materiāliem izriet, ka puses kopdzīves laikā iegādājās nekustamos īpašumus, kuru iegādei iespējams ieskaitījuši viens otra kontā dažādus maksājumus, norādot arī konkrētus veiktā maksājuma mērķus.

Tā, piemēram, /pers. B/ konta pārskatā redzams, ka 2013.gada decembrī prasītāja kontā veikti pieci maksājumi ar mērķi "aizdevums" par kopējo summu 5000 LVL, 2014.gada janvāra- februāra mēnešos ar analogo mērķi veikti divpadsmit maksājumi par 5000 eiro ieskaiti prasītāja kontā (lietas 70.-71. lapa), bet 2017.gada septembrī - oktobrī ar analogo mērķi veikti trīs maksājumi par 8070 EUR. Savukārt attiecīgi prasītāja kontu pārskatos atrodami ieraksti jau ar norādi par saņemtā parāda (aizdevuma) atgriešanu vai atdošanu, kā arī veikti citi maksājumi atbildētājas kontā, norādot vienmēr konkrētu mērķi, tai skaitā uzturlīdzekļi, bērna ballītei, krāt priekš zemes, zemes nod. u.c. (lietas pirmā sējuma 11.-14.lapa).

Prasītāja 2016. gadā: 12. aprīļa, 15. aprīļa, 3. jūnija un 8. jūnija maksājumos norādīts, ka naudas līdzekļus par kopējo summu 9800 EUR prasītājs pārskaita atbildētājai ar mērķi – krāt priekš zemes (lietas 14.lapa).

Pirmās instances tiesas spriedumā norādītie atbildētājas maksājumi veikti ar mērķi: konta papildināšana, pārskaitījums, ieskaitījums, ko pēc būtības nevar atzīt kā prasītāja pieminēto naudas līdzekļu vai parāda atgriešanu. Vēl jo vairāk, kad pati atbildētāja par to nav norādījusi (atzinusi) savos paskaidrojumos tiesai.

Bez tam no lietai pievienotajām pušu bankas konta izdrukām redzams, ka 2016.gada jūnija mēnesī vairāki maksājumi veikti abpusēji, pat vienā un tajā pat datumā (3.jūnijā). Prasītājam kā mērķis abos jūnija maksājumos norādīts – krāt priekš zemes, savukārt atbildētājas jūnija trīs maksājumu mērķis – ieskaitījums, kas kopumā arī izraisa pamatotas šaubas par atbildētājas veiktā maksājuma atbilstību pirmās instances tiesas spriedumā pieminētajam mērķim.

Pamatots ir apelatora arguments, ka tādus pat prasītāja maksājumus ar mērķi *papildināt kontu, ieskaitījums* (nenorādot precīzu mērķi), - pirmās instances tiesa vērtējusi kā ģimenes kopīgos izdevumus faktiskās ģimenes kopīgo vajadzību nodrošināšanai nevis kāda veida parāda atgriešanai.

Līdz ar to, ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus to kopumā, Latgales apgabaltiesas Civillietu kolēģija atzīst, ka prasība daļā par 9800 EUR piedziņu ir apmierināma kā pamatota.

[6.6] Noraidāma prasība daļā par zemes nodokļu atmaksu.

Kā redzams no lietas materiāliem, abām pusēm 2016.gadā piederējuši nekustamie īpašumi, tai skaitā /adrese A/ (lietas pirmā sējuma 40-43, 45.-55.lapa), kam bija veicami arī atbilstoši nodokļu maksājumi. Bet prasītāja norādītais zemes gabals /adrese B/ (lietas 51.lapa), iegādāts tikai 2018.gada augustā, par kuru 2016.gadā vēl nebija nepieciešamības veikt kāda veida nodokļa maksājumus. Līdz ar to daļā par zemes nodokļu nomaksas 500 EUR parāda par zemi /adrese B/ piedziņu noraidāma kā nepamatota.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja samaksātie tiesas izdevumi ir 1808,27 EUR (valsts nodeva 1197,95 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR, valsts nodeva par apelācijas sūdzības iesniegšanu 605,95 EUR (lietas 8., 9.,10.,123.lapa)

Prasības kopējā summa ir 28 300 EUR, bet prasība apmierināta par summu 9800 EUR, kas veido 34,62 % no prasības summas.

Līdz ar to prasītāja /pers. A/ labā no atbildētājas /pers. B/ ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli prasības apmierinātajai daļa 626,37 EUR (34,62 % no samaksātajiem tiesas izdevumiem 1808,27 EUR).

[8] Civilprocesa likuma 44.panta otrajā daļā noteikts, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji (..).

Prasītājam lietā radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai pirmās instances tiesā 1200 EUR, ko apliecina zvērinātas advokātes Ingunas Bašas izsniegtais rēķins (lietas 88.lapa).

Saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 EUR līdz 57 00 EUR, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 EUR.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām un izsniegto rēķinu no atbildētājas prasītāja labā ir piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 1200 EUR.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu, kas ir imperatīva tiesību norma, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā nosaka tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus.

Ar Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021.gada 15.decembra lēmumu sniegts skaidrojums Civilprocesa likuma 195.panta pirmās daļas piemērošanā un noteikts, ka procenti nosakāmi no visas piedzītās summas, tostarp no piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem, bet to pieaugums apstājas, sasniedzot visas ar spriedumu piedzītās summas lielumu.

Tādējādi prasītājam /pers. A/ nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas līdz sprieduma izpildei likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas.

[10] Tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, 432.-434. pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā parādu 9800 EUR, tiesas izdevumus 626,37 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1200 EUR, kopā 11 626,37 EUR, kas ieskaitāmi /pers. A/ bankas kontā Nr./konta numurs/, AS SEB Banka.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt prasītājas /pers. A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), saņemt no /pers. B/ likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2022. gada 6. maija, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un, samaksājot drošības naudu 300 EUR kontā – saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr.LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot personas vai juridiskās personas datus.

Tiesnešu apspriedes priekšsēdētājs tiesnesis	I. Stivriņš
Tiesnese	V. Lohova
Tiesnese	V.Sokolova